

Til lovforslag nr. L 222. Betænkning afgivet af Erhvervsudvalget den 3. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed

(Syge- og ulykkesforsikring)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til erhvervsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Arbejdsmarkedspensionsrådet,
Assurandør-Societetet og
Foreningen af Registrerede Revisorer.

En af de skriftlige henvendelser samt ministerens kommentar hertil er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Lissa Mathiasen (S) fmd. Ole Stavad (S) Ole Vagn Christensen (S) Sonja Mikkelsen (S)

Hardy Hansen (S) Kjeld Rahbæk Møller (SF) Bjørn Elmquist (RV) Frank Aaen (EL)

Sonja Albrink (CD) Svend Erik Hovmand (V) Svend Heiselberg (V) Pia Larsen (V)

Erik Larsen (V) Kai Dige Bach (KF) nfm. Pernille Sams (KF)

Niels Ahlmann-Ohlson (KF) Kirsten Jacobsen (FP)

Bilag**En af de skriftlige henvendelser samt ministerens kommentar hertil****ASSURANDØR-SOCIÉTETET
ARBEJDSMARKEDSPENSIONSRÅDET**

Den 26. april 1995

Folketingets Erhvervsudvalg
Christiansborg
1240 København K.*Lovforslag L 222 – Forslag til Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed (Syge- og ulykkesforsikring)*

Assurandør-Sociétetet og Arbejdsmarkedspensionsrådet skal hermed tillade sig at gøre følgende bemærkninger i forbindelse med L 222 – Forslag til Lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed (Syge- og ulykkesforsikring).

Organisationerne ser med tilfredshed på, at problemerne for visse invalideforsikringer, der opstod som følge af vedtagelsen af lov nr. 1122 af 21. december 1994 om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m.v., søges løst gennem ovennævnte ændringsforslag til lov om forsikringsvirksomhed. Ligeledes er organisationerne i al væsentlighed tilfredse med lovforslagets indhold og dets generelle udformning som en bemyndigelseslov. Det er Assurandør-Sociétetets og Arbejdsmarkedspensionsrådets opfattelse, at lovforslaget giver mulighed for at løse de opståede problemer for den overvejende del af de berørte syge- og ulykkesforsikringer.

Organisationerne vil for en god ordens skyld dog erindre om skatteministerens tilsagn om at være behjælpelig med at løse eventuelle problemer for den restgruppe, hvis problemer ikke afhjælpes med det foreliggende lovforslag. Først når det samlede regelsæt for livsforsikringsselskabers og pensionskassers aktiviteter inden for syge- og ulykkesforsikring er fastlagt, vil restproblemerne kunne vurderes. Organisationerne vil til den tid vende tilbage til dette spørgsmål over for regeringen og Folketinget.

Det er vigtigt at fastholde, hvilket også kommer til udtryk i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag, at formålet med lovforslaget ikke er at skærpe vilkårene for de omhandlede syge- og ulykkesforsikringer. Ligeledes må det pointeres, at enhver form for øget tilsyn med syge- og ulykkesforsikringerne skal tage udgangspunkt i en varetagelse af livsforsikringskundernes interesser. Disse interesser tilgodeses gennem den direktivpligtige særskilte forvaltning og inddragelse af det nye forretningsområde under aktuarens ansvarsområde.

Assurandør-Sociétetet og Arbejdsmarkedspensionsrådet stiller sig uforstående over for en passage i bemærkninger til lovforslaget side 3, 2. spalte. Her fremgår, at »Det er en forudsætning, at livsforsikringsselskaber fortsat vil tilbyde sådanne komplementære forsikringer, ligesom det forventes, at forsikringskunderne fortsat vil bevare de forsikringer, de har tegnet.« Det er vanskeligt at lægge disse bånd på kundernes valg af forsikringsprodukter, ligesom det er organisationernes opfattelse, at livsforsikringsselskaber og pensionskasser under respekt af de gældende regler på et frit marked præget af fri konkurrence skal kunne indgå de aftaler med deres kunder, de ønsker.

Assurandør-Sociétetet og Arbejdsmarkedspensionsrådet skal afslutningsvis henlede opmærksomheden på, at livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne som følge af føromtalt lov nr. 1122 og lovforslag L 222 påføres et betydeligt administrativt merarbejde med at udvikle og indpasse et nyt produktområde samt overføre et betydeligt antal kunders syge-

og ulykkesforsikringer fra et skadesforsikrings-selskab til et livsforsikringsselskab.

Fradragsretten for skadesforsikringsselskabernes produkter bortfalder i 1996. Allerede fra efteråret skal livsforsikringsselskabernes og pensionskassernes arbejdsgange og administrationsapparat således være tilpasset, så markedsføring af de nye produktområder kan påbegyndes.

Også overførslen af de eksisterende forsikringer stiller betydelige krav til selskabernes ressourcer.

Lov om forsikringsvirksomhed § 158 bestemmer vilkårene for, hvordan disse bestandsoverdragelser finder sted. Bestemmelserne stiller krav om Finanstilsynets godkendelse af den påtænkte overdragelse, hvorefter Finanstilsynet i Statstidende og dagblade skal offentliggøre en redegørelse for overdragelsen. Herefter skal forsikringstagerne have en frist på 3 måneder til at gøre indsigelse mod bestandsoverdragelsen. Først når denne procedure er gennemført og forudsat, der ikke sker indsigelser mod den påtænkte overdragelse, kan den faktiske overdragelse finde sted.

Disse krævende arbejdsopgaver kan først sættes i værk, når det endelige regelsæt er fastlagt, dvs. når loven er vedtaget og en række bekendtgørelser er revideret.

På baggrund af de betydelige opgaver, som udstår efter vedtagelsen af L 222, skal Assurandør-Societetet og Arbejdsmarkedspensionsrådet anmode Folketinget om en hurtig og velvillig behandling af det stillede forslag.

Spørgsmål 2:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 26. april 1995 fra Assurandør-Societetet, jf. bilag 2.«

Svar:

Assurandør-Societetet og Arbejdsmarkedspensionsrådet udtaler sig generelt positivt om lovforslaget, hvilket jeg naturligvis med tilfredshed har noteret mig. En enkelt passage i lovbemærkningerne ønskes dog forklaret nær-

mere. Som jeg anførte ved fremsættelsen af lovforslaget, anser jeg beskyttelsen af livsforsikringskunderne som meget central, og det skal derfor undgås, at lovforslaget indebærer en svækkelse af denne beskyttelse.

Forsikringsmæssige pensionsordninger indeholder traditionelt en forsikringsdækning ved invaliditet, således at personer, der mister arbejdsevnen (bliver invalide), sikres en fortsat indkomst frem til den normale pensionsalder og videre i alderdommen. Denne forsikringsdækning er normalt en integreret del af pensionsordningerne, som tegnes i livsforsikringsselskaber og pensionskasser. Tegning af sådanne invaliditetsforsikringer uden for pensionsordninger har derimod som udgangspunkt kun kunnet ske i skadesforsikringsselskaber som såkaldte syge- og ulykkesforsikringer.

Skadesforsikringer generelt er typisk 1-årige forsikringer, der fornyes hvert år, mens livsforsikringer typisk indeholder garantier for udbetalinger 50 år eller mere frem i tiden. Der har derfor siden den første lovgivning på forsikringsområdet været væsentlig forskel på niveauet for tilsyn med livsforsikring og skadesforsikring.

På denne baggrund er det ønskeligt, at de invalideforsikringer, der er integreret i pensionsordninger, fortsat opretholdes og tegnes som såkaldte komplementære livsforsikringer, og at de ikke omtegnes til skadesforsikringer med deraf følgende mindre tilsyn.

Hvis det mod forventning skulle vise sig, at der efter den ændrede lovgivning alligevel vil ske omtegning af komplementære forsikringer til syge- og ulykkesforsikringer til ugunst for forsikringstagernes beskyttelse, er regeringen indstillet på at tage spørgsmålet om tilsynet med disse forsikringer op til fornyet overvejelse.

Ud over dette tungtvejende hensyn til sikringen af de pensioner, folk skal leve af i tilfælde af invaliditet og i alderdommen, er det naturligvis ikke min hensigt at lægge bånd på selskabernes udbud af forsikringsprodukter.